

ОНАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 51 [846] | Субота, 24 грудня 1983 року | Ціна 2 коп.

ФІНІШУ РОКУ — УДАРНІ ТЕМПИ!

Перевищують норми

«Дати населенню більше високоякісного взуття!» — під таким гаслом шириться соціалістичне змагання серед нечуючих робітників компактної групи Стрийського заводу по виготовленню гумового взуття.

Більше 50 членів УТОГ значно перевищують норми виробітку, здають продукцію тільки з першого подання. Це, зокрема, Зіновій Гошко, Ярослав Карпа, Василь Постоюк, Михайло Ва-

силів, Михайло Карпін, Михайло Пилипів та багато інших передовиків підприємства.

Старанна праця всього колективу приносить відрадіні результати: виробничу програму 11 місяців з обсягу виробництва товарної продукції тут виконано на 101,3 процента, атестовано на державний Знак якості гумові шинки для дитячих та лялькових колясок. Уже

розпочалося їх серійне виробництво.

Нечуючі компактної групи показують на підприємстві зразки сумлінної праці. Портрети багатьох з них занесено на Дошку Пошани підприємства і Будинку культури. Члени УТОГ беруть активну участь у громадському житті підприємства.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
м. Стрий,
Львівська область.

В АВАНГАРДІ ТРУДОВОГО СУПЕРНИЦТВА

Звенигородський промкомбінат — одне з найбільших підприємств міста. Тут, серед багаточисленного колективу, працюють і четверо глухих. Добрим словом відгукуються про працю нечуючих на комбінаті. Всі вони старанні, дисципліновані, перевищують норми виробітку.

Але особливо хочеться відзначити тих, хто має найбільш вагомі виробничі здобутки. Це — швачка-мотористка М. Л. Пономаренко — майстер високої кваліфікації, ударниця комуністичної праці, норми виробітку вона виконує на 115—120 процентів з відмінною якістю. Як передовику, їй неодноразово вручали грамоти, грошові премії, оголошували подяки. Портрет Марії Леоніівни занесено на Дошку Пошани промкомбінату.

Передова виробництвиця є добрим прикладом для глухих, що працюють поруч.

Планові завдання та соціалістичні зобов'язання третього року одинадцяті п'ятирічки М. Л. Пономаренко вже виконала і працює у рахунок 1984 року.

Уміють нечуючі Звенигородського міжрайвідділу не тільки старанно працювати, а й змістовно відпочивати. У вільний від роботи час приходять вони в клуб глухих, беруть участь у прове-

денні вечорів відпочинку, у гуртку художньої самодіяльності.

Л. ШУЛЬЖЕНКО,
перекладач Звенигородського клубу глухих,
Черкаська область.

На знімку: М. Л. Пономаренко за роботою.

ПЕРЕМОЖЦЯМ — ГРАМОТИ

На фанерно-меблевому комбінаті Ужгорода відбувся конкурс професійної майстерності серед верстатників деревообробних підприємств міста.

Відстоювати честь рідного колективу було надано кращим робітникам Ужгородського УВП-1, ветеранам праці Т. Я. Мешко, В. Д. Бумбак, І. М. Подольчак та В. С. Драгушинцев.

Представники нашого колективу виявили високу професійну майстерність, чудову теоретичну підготовку і в підсумку вибороли II місце, а Т. Я. Мешко в особистій першості також зайняв II місце.

Переможцям конкурсу вручено почесні грамоти та цінні подарунки.

Є. ШПОНТАК.

У К А З Президії Верховної Ради СРСР Про призначення виборів до Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання

У зв'язку з закінченням строку повноважень Верховної Ради СРСР десятого скликання, на підставі статті 90 Конституції СРСР і статті 12 Закону СРСР «Про вибори до Верховної Ради СРСР» Президія Верховної Ради СРСР постановляє:

Призначити вибори до Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік одинадцятого скликання на неділю, 4 березня 1984 року.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
Ю. АНДРОПОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
Т. МЕНТЕШАШВІЛІ.

Москва, Кремль, 16 грудня 1983 р.

МИР ПЛАНЕТИ ЗЕМЛЯ

ПРИЄДНУЄМО СВІЙ ГОЛОС

На Бродівському УВП відбувся мітинг, на якому трудівники гаряче схвалили Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Вони підтримують внутрішню і зовнішню політику нашої партії і Радянської держави, мета якої — вберегти людство від ядерної війни, зміцнити мир на землі.

Бригадир складальної дільниці П. В. Шевчук сказав:

— Робітники нашого підприємства, як і весь радянський народ, гаряче підтримують Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова про те, щоб вжити невідкладних заходів у відповідь на небезпечний мілітаристський курс адміністрації США і тих західних країн, які підтримують курс президента Рейгана. Наш вклад у справу миру — ударна праця.

Зі словами протесту виступила на мітингу бригадир оздоблювальної дільниці Є. О. Зелінська.

— Приєдную свій голос до тих, хто говорить: «Будь проклята війна! Ми — за

мир!» Не знайти сьогодні людини, яку б залишили байдужою ці події. Бо мир — основа нашого життя.

Особливо хвилює розміщення ракет у Західній Європі жінок-матерів. Адже вони ростять дітей для того, щоб славно працювали на благо народу, країни. Ми приєднуємося до тих, заявляють вони, хто вимагає: «Світові — мир!» Схвалюємо Заяву керівника нашої держави, в якій висловлено волю радянського народу.

На мітингу прозвучали заклики слова молодого комуніста А. М. Приймака:

— У ці дні, коли Вашингтонська адміністрація поспішає розмістити на території Західних країн ядерні ракети середньої дальності, ми, молоде покоління, запевняємо, що не пошкодуємо сил для зміцнення могутності нашої Батьківщини. І кожне слово у Заяві знаходить відгук у серцях молодих, для яких мир — це життя, а жити в мирі під зорею Радянської влади — це щастя!

В. ПЕЛЕХ,
інженер-нормувальник
Бродівського УВП,
Львівська область.

Розум переможе безглуздя

Радянські воїни не тільки визволили свою Батьківщину, але й звільнили країни Східної Європи від фашизму.

З того часу, як говорить в Заяві Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, майже 40 років — більше, ніж будь-коли в сучасній історії — Європа живе в умовах миру... Однак, Вашингтон, Бонн, Лондон і Рим не прислухалися до го-

лосу розуму — на території ФРН, Великобританії та Італії розпочалося розміщення американських ракет середньої дальності.

А тому до мільйонів прихильників миру, що борються за роззброєння, за мир у всьому світі приєднуюся і я, ветеран праці, учасник Великої Вітчизняної війни.

І. ЗІНЧЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни,
м. Павлоград,
Дніпропетровська область.

НА ПОРЯДКУ денному пленуму Полтавського облвідділу УТОГ стояли такі важливі і актуальні питання, як хід виконання рішень XXVI з'їзду КПРС і XI з'їзду УТОГ, ідеологічна і політико-виховна робота у трудових колективах, культзакладах і організаціях Товариства області у світлі вимог червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС.

З доповіддю на пленумі виступила голова облвідділу УТОГ М. П. Деменко. Вона відзначила, що на підприємствах і в організаціях Полтавщини спостерігається підвищення ділової активності, вищим стає рівень ідеологічної і виховної роботи. Доповідач наголосила, що нечуючі трудівники успішно вишукують і використовують нові резерви підви-

АКТИВНІСТЬ ЗРОСТАЄ

щення ефективності виробництва і продуктивності праці, про що свідчать здобутки колективу Лубенського УВП, який у соціалістичному змаганні серед споріднених підприємств свого міста посів друге місце.

Успішно виконують планові завдання колективи Полтавських УВП № 2 і № 1. Пожвавили свою діяльність міжрайвідділи УТОГ області, зокрема добрих показників у роботі досяг актив Лубенського міжрайвідділу, який очолює Т. В. Нестеренко.

Але, разом з тим, як відзначила у доповіді М. П. Деменко, ще наявні серйозні упущення у постановці

ідеологічної, політико-виховної роботи. У багатьох первинних організаціях УТОГ Полтавщини повільно перебудовують свій стиль роботи, як того вимагають рішення червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС. Не все ще, на жаль, робиться для того, щоб виховна робота тісніше пов'язувалась з завданнями, незадовільно запозичується передовий досвід кращих культзакладів, на низькому рівні пропаганда радянського способу життя, є й інші недоліки.

Крізь усі виступи учасників пленуму червоною ниткою проходила думка про те, що нечуючі трудівники

області ударною працею, поліпшенням якості виробленої продукції відповідають на турботу партії і уряду про дальше забезпечення оборонної могутності СРСР. Заява Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова знайшла гарячий відгук в усіх трудових колективах, які дали слово самовідданною працею зміцнювати економічну могутність нашої країни.

У виступах представників Полтавських УВП № 1 і № 2, Лубенського УВП зазначалося, що члени УТОГ правильно сприйняли рішення

червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС. Зростає ділова активність на підприємствах, внаслідок своєчасних і цілеспрямованих заходів поліпшилась трудова і виробнична дисципліна, досягнуто позитивних зрушень у розв'язанні цілого ряду виробничих і соціальних завдань.

Принциповими і предметними були виступи на пленумі інструкторів облвідділу Г. І. Івко та Т. П. Котько. Вони піддали цілком обґрунтованій критиці керівників Полтавських УВП № 1 і № 2 за їх байдужість у ставленні до потреб обласного культзакладу, небажання подавати відповідну допомогу. Зокрема йшлося про те, що керівники підприємств не допомагають в ор-

ганізації заходів з політико-виховної і культурно-масової роботи, не забезпечують транспортом виїзди колективів художньої самодіяльності у райони. Було наведено також факти бездіяльності, споглядальницької позиції керівництва підприємств у той же час, коли була потрібна допомога облвідділу УТОГ.

Пленум Полтавського облвідділу УТОГ пройшов в атмосфері діловитості, ініціативності, накреслив шляхи усунення виявлених недоліків. На закінчення його роботи голова Полтавського облвідділу УТОГ М. П. Деменко повідомила про хід виконання заходів по критичних зауваженнях і пропозиціях делегатів VIII звітно-виборної конференції.

А. БІЛОГУБ.

До читачів «Нашого життя»

Дорогі товариші!

Завершується 1983 рік — рік славного ювілею нашого Товариства. У ці дні в редакції йде робота над тим, щоб у новому році з вашою активною участю, громадські кореспонденти і читачі, газета виходила яскравою і змістовною. І тому ми з вдячністю прийємо ваші пропозиції і побажання.

«Наше життя» в 1984 році активно сприятиме Центральному правлінню УТОГ в мобілізації колективів підприємств і об'єднань Товариства на успішне виконання завдань, висунутих XXVI з'їздом КПРС, наступни-

ми Пленумами ЦК нашої партії, за досягнення накреслених рубежів у соціалістичному змаганні за дострокове виконання планів одинадцяті п'ятирічки.

Червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС націлює засоби масової інформації на посилення ідейного виховання трудящих, у першу чергу — молоді. Ця вимога партії знайшла своє відображення у планах «Нашого життя» на 1984 рік.

У зв'язку з наближенням 40-річчя з Дня Перемоги у газеті значно збільшиться кількість матеріалів, що розкривають велич ратного і трудового подвигу ра-

дянських людей у роки Великої Вітчизняної війни.

Газета наполегливо добуватиметься дівості кожної критичної публікації і кожного листа, направлено для вжиття заходів, принципово і рішуче боротиметься з фактами безгосподарнос-

ті, бюрократизму, тяганини, спрямовуючи вогонь критики на конкретних винуватців.

Редакція буде вдячна всім, хто захоче співробітничати з газетою в новому році, хто своїми судженнями, зауваженнями і конструктивними пропозиціями допомагає журналістам розв'язувати ті завдання, що стоять перед газетою.

Ми просимо читачів відповісти на запитання нашої анкети.

1. Що вам подобається у газеті Товариства? Що не подобається?

2. Які у вас є зауваження до тем, подачі матеріалів, ілюстрацій і т. д.?

3. На яких питаннях, на вашу думку, варто було б зосередити газеті особливу увагу в наступному році?

Відповідаючи на запитання, повідомте прізвище, ім'я, по батькові, професію, скільки років ви передплачуєте «Наше життя».

РЕДАКЦІЯ.

Відгукніся, друже

Мого земляка звали Михайлом. З дитинства ми поруч жили, були друзями. У 1937 році сталося лихо: ідучи до батька залізницею, я загубився у дорозі, відтак втратив і матір.

Як нечууючого сироту, мене направили до школи для глухих дітей у тодішній Крюків-Кременчук, що на Полтавщині. Прожив там чотири роки і наприкінці навчання мені все-таки пощастило зустріти давнього товариша. З Михайлом домовився разом повернутися у рідні краї. Але війна пе-

рервала мирні плани. Мене евакуювали у Середню Азію, зв'язок з другом було повністю втрачено.

Прошу всіх, хто вчився напередодні війни у Крюківі, відгукнутися. Можливо комусь з моїх колишніх однокласників відома подальша доля Михайла.

Про все, що стосується мого товариша і відомості про однокласників, прошу повідомити на адресу: Сумська область, м. Конопот, вул. Леніна, 14, кв. 5 Б. НЕВЕДОМОМУ.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Наближається Новий рік, і незабаром у ваших квартирах засяють яскравими вогнями ялинки. Щоб свято пройшло весело, цікаво, радісно

ПАМ'ЯТАЙТЕ:

— Встановлювати ялинки треба на стійкій підставці на відстані від приладів опалення, телевізорів, порт'єр, предметів, що легко загоряються.

— Не можна прикрашати ялинку ватою, марлею, паперовими іграшками, обсіпати бертолетовою сіллю.

— В приміщенні, де встановлено ялинку, не дозволяється влаштовувати фейерверки, палити бенгальські вогні, користуватися хлопавками.

— Категорично забороняється освітлювати ялинку свічками. Можна користуватися лише гірляндами заводського виготовлення.

— При виявленні в ялинковому освітленні електропроводу, що нагрівається, миготіння лампочок, іскріння — електрогірлянди необхідно вимкнути до усунення пошкодження.

— Небезпечно для життя дітей одягати їх у костюми з вати й марлі.

— Слід зберігати сірники, хлопавки, електроприлади у недоступних для дітей місцях.

ПРИ ВИНИКНЕННІ ПОЖЕЖИ НЕГАЙНО ВИКЛИКАЙТЕ ПОЖЕЖНУ ОХОРОНУ!

Рада Українського республіканського добровільного протипожежного товариства.

ЗУСТРІЧ З КОМПЕТЕНТНИМИ ЛЮДЬМИ ДОВГОЛІТТЯ — ДЛЯ ВСІХ

Про шляхи досягнення вченими суті старіння і таємниць довголіття, про складні завдання продовження життя людей у розмові з кореспондентом РАТАУ розповідає директор Інституту геронтології Академії медичних наук СРСР, академік АМН СРСР Д. Ф. Чеботарьов:

— Основними завданнями геронтології, науки про старіння, є використання всіх можливостей, які сприяють продовженню життя людей. Працюючи над розв'язанням такого важливого завдання, геронтологи прийшли до висновку, що найголовнішим тут є не продовження життя як такого, а, насамперед, його активного періоду. Іншими словами, слід вимірювати не просто роки, а той повноцінний період життя, коли людина зберігає фізичне і духовне здоров'я, може працювати і давати користь суспільству, виявляти інтерес до навколишнього світу.

— Виходячи з цього, Дмитре Федоровичу, можна судити, що геронтологи рекомендують літнім людям вести активний спосіб життя. Чи нагромадила наука достатньо вагомих обґрунтувань для таких рекомендацій?

— Їх більше, ніж досить. Спробуємо проілюструвати це, як кажуть, доказом від зворотного. Спеціалістам відомий термін «пенсійний синдром». Він зв'язаний з різким погіршенням самопочут-

тя і стану здоров'я людини після того, як вона пішла на заслуженій відпочинок. Виведений із звичного активного стану організм виявляється не підготовленим до нових умов.

Результати проведених у нашому інституті досліджень підтверджують, що в процесі старіння відбувається не тільки згасання обмінних процесів і функцій, а й їх видозміна, заміна одних іншими. Так, у старіючому організмі зменшується кількість клітин, але з'являються більш «працездатні», які підтримують функції його органів і систем. Поряд із зниженням функцій ендокринних залоз у старості підвищується чутливість тканин до гормонів. Інакше кажучи, немінучі в цьому віці втрати багато в чому компенсуються. Так природа надає можливість деякою мірою стабілізувати життєдіяльність організму, неможливо повністю зупинити процес старіння. Доведено, наприклад, що м'язи і мозок старіють повільніше, якщо вони більше працюють при правильному чергуванні праці й відпочинку. Як тут не згадати відоме застереження про те, що жоден ледар не має шансів стати довгожителем.

До речі, проведено нашим інститутом обстеження 40 тисяч чоловік, кожному з яких більше 80 років, переконав у думці, що надзвичайно важливою особливістю їх способу життя бу-

ло збереження виробленого за багато років трудового ритму. І ще — вони змогли внаслідок ряду об'єктивних і суб'єктивних причин звільнитися від факторів, які негативно впливають на наше здоров'я.

— Уявімо собі, Дмитре Федоровичу, що майже всі ці так звані негативні фактори зникли...

— Усунення цих факторів, завдяки, насамперед, суспільному і науково-технічному прогресові, уже дало результати. У нас в країні, наприклад, середня тривалість життя нині досягає 70 років. Це на 38 років більше, ніж вона була до Жовтневої революції.

Однак тепер прогнози багатьох спеціалістів менш оптимістичні. Так, у розвинутих країнах в найближчі 40—45 років вони чекають збільшення середньої тривалості життя на 1—1,5 року. Усунути так звані негативні фактори — ті, які залишилися від минулого, і ті, що з'явилися знову, — стає все важче. Тому перед геронтологами стоять складніші і, я б сказав, з одного боку — набагато витонченіші, а з другого — більш комплексні за своїм розв'язанням завдання.

Видова тривалість життя людини коливається в межах від 90 до 100—110 років. Є, звичайно, випадки, коли люди перевищують і цю межу. Але це випадки, зумовлені незвичайними біологічними даними організму. Виходить, природа нам відпускає ще в середньому по 20—30 років, які можна і треба прожити. Використання цього дару — справа

Будь уважним, пішохід!

Елементарні правила поведінки на дорозі знає кожен. І все ж нагадаємо основне. У будь-якій ситуації, перш ніж почати перехід, треба зупинитись і оцінити обстановку. Проте, заклопотані справами люди, бажаючи зекономити кілька секунд, забувають, що дорога суворо карає за неповагу до її законів.

Статистика свідчить — більше третини всіх дорожніх пригод трапляється з вини пішоходів. З початку року тільки у Києві більше 50 громадян полатилися життям за свою легковажність.

З погіршенням погодних умов кількість потерпілих зростає. Достатньо навести

такий факт: останнім часом під колеса транспорту у Києві щодня потрапляє близько шести чоловік.

Пішоходам необхідно знати, що шлях гальмування машини на мокрій чи кригній снігом дорозі значно збільшується.

Найбільш небезпечним порушенням є раптова поява пішохода з-за перешкоди, яка обмежує видимість. У такому випадку водії дуже важко уникнути наїзду. А коли подібна ситуація трапляється в негоду, то відвернути лихо практично неможливо.

М. ТОДОРЕНКО,
начальник управління
ДАІ УВС Київського
міськвиконкому.

Фотостуд

А. ГАРБАРЧУКА.